

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Indledningsvis vil jeg blot for en sikkerheds skyld understrege, at Socialdemokratiet ikke har den opfattelse, at det skulle have været nødvendigt at lade CD's og Kristeligt Folkepartis lovforslag komme så vidt, som det er kommet. Vi havde gerne set, at de to partiers forslag var blevet trukket tilbage på et tidligere tidspunkt, men vi vil naturligvis ikke anfægte mindretallets indlysende ret til at få gennemført proceduren.

Socialdemokratiet kan og vil ikke stemme for dette forslag. Vi er, som det også tydeligt fremgår af betækningsbidraget, enige med et flertal bestående af i alt fem partier i at stemme imod og så i øvrigt koncentrere engagementet og interessen om lovforslag nr. L 232, der hedder »Forslag til lov om anvendelse af Christianiaområdet«.

Her, hvor vi står over for en ny epoke i Christianias historie, føler jeg trang til at rette en tak til de mange og forskellige kræfter – personer og organisationer – der har hjulpet til på absolut forskellig vis med at nå frem til den brede og nødvendige indstilling, som flertallet præsenterer, og som findes i betænkningen. Jeg vil ikke nævne navne, men dog notere mig det glædelige i, at de tre partier, der hidtil har stået for et Christianiabevarelsessynspunkt, fortsat er at finde sammen i den nye og bredere enighed om bevarelsen og lovliggørelsen af Christiania.

Jeg vil også gerne nævne, at uden den ændrede adfærd og holdning blandt christianitterne tror jeg ikke, det var lykkedes at samle og fastholde denne brede enighed. Der er således god grund til at sige tak både inden for og uden for dette hus.

Jeg vil ganske kort nævne nogle af de områder, som vi har tillagt den højeste prioritet, den største betydning, og som jo også kan findes i betænkningen. Det er for det første, at vi får lokalplandiskussionen tilendebragt for at udarbejde lokalplanen for området. Vi tror på, at der vil ske en lovliggørelse med de nødvendige dispensationer.

Vi er tilfreds med, at der etableres det særlige styringsråd, og må i den forbindelse give udtryk for, at vi i det hele må acceptere, at vi ikke i forbindelse med udvalgsarbejdet har kunnet pege på navne, men mon ikke vore signaler har været så tydelige, at de er blevet opfattet?

Jeg vil også gerne understrege, at vi finder det godt, at der så kraftigt både i selve lovforslaget og i beretningen er understreget nødvendigheden af og det ønskværdige i, at der etableres beboerråd, og at der fastholdes en stor grad af beboerindflydelse.

Og så vil jeg endelig som de to sidste ting nævne, at vi har tillagt det meget stor betydning at få afdækket helt præcis, hvad lovens § 6, stk. 4, dækker over, og hvordan den vil kunne administreres. Vi føler os overbevist om, at de svar, vi har fået, er de korrekte, og at vi ikke vil opleve misbrug fra ministerens side. Vi har overhovedet ingen mistanke om, at den nuværende forsvarsminister kunne finde på at forsøge, men det har nok været klogt at sørge for, at præciseringen er meget tydelig i beretningen, således at eventuelle kommende forsvarsministre med andre lyster er klar over, hvad de har at rette sig efter.

Og endelig vil jeg nævne som det allersidste en tilfredshed med, at der har været erkendelse af, at uden penge går det her altså ikke. Der er fortsat brug for penge, både til det bygningsbevaringsmæssige område og til de ekstraordinære sociale foranstaltninger, og derfor er vi meget tilfreds med, at der i beretningen er anført, at de 10 mio. kr. om året fra næste finansår at regne simpelt hen vil være at finde.

Connie Hedegaard (KF):

Med flertallet bag lovforslag nr. L 232 synes vi fra konservativ side, at vi kommer et realistisk skridt i positiv retning. Vi synes, at vi nu får brudt med 17 års dødvande i Christianiadebatten, hvor hånden har været holdt over christianitterne, ikke mindst fra Socialdemokratiets og SF's side. Derfor synes vi selvfølgelig, at det er glædeligt, at de to partier også er at finde i det flertal, der nu stiller krav til christianitterne, og som nu accepterer, at der også skal gives fornødne bemyndigelser til den minister, der skal have mulighed for at håndhæve de krav, der med rette stilles.

Nu skal Christiania ikke længere være et fristed for ulovligheder; det skal stadig væk være en anden slags fællesskab, men det skal leve efter de samme grundlæggende spilleregler, som gælder for det øvrige samfund.

Nu er bolden på christianitternes banehalvdel, det er op til christianitterne nu at spille med, og det kan jeg kun anbefale at man gør. Vi